

[Stegger Nielsen.]

pædagogisk Element i Tilsynet, vilde Venstre i og for sig ikke indvende noget imod, naar vi kunde finde de rette Former, men dette var ogsaa meget afgørende for os. Saaledes faldt mine Udtalelser ved første Behandling. Jeg erkendte ved samme Lejlighed, at efterhaanden som Tiderne skifter og Udviklingen skrider frem, vil der indenfor Skolens Verden som overalt, hvor der er Liv, være Bevægelse og derfor være nye berettigede Krav, der trænger sig paa. Men jeg sagde, at man maatte gaa varsomt frem, da det var følsomme Omraader, man bevægede sig paa. For det tredie hævdede jeg, at vi ikke uden videre kunde slutte os til Lovforslaget, som det den Gang forelaa, men at vort Parti vilde arbejde med paa en Løsning af Opgaven ud fra det dobbeltsidige Synspunkt at forbinde det nye, der var berettiget, og som var Udtryk for Tidens Krav og derfor værdifuldt — det vil sige det fagligt pædagogiske Element i Tilsynet —, med det værdifulde fra den gamle Tid, nemlig med Kirken. Løsningen maatte saaledes for os være et Baade—Og og ikke et Enten—Eller.

Det var mit Grundsynspunkt ved første Behandling, og det ønsker jeg at resumere her ved tredie Behandling, fordi det, saaledes som mit Parti og jeg saa paa det, er os en Tilfredsstillelse, at der er opnaaet et Resultat. Vi har arbejdet med paa en Løsning paa Grundlag af Ministerens oprindelige Lovforslag ud fra vore Synspunkter, og vi har opnaaet store Indrømmelser under Forhandlingernes Gang. Der er her skabt et Tilsyn og en Styrelse for Folkeskolen i By og paa Land, hvorved Forældrene indenfor det lokale Omraade faar en større Indflydelse end før, og hvorved Tilsynsorganerne — jeg tænker her paa den stedlige Skolekommission — skabes gennem indirekte Valg, hvorved unødigt Splittelse og Uro undgaas. Endvidere tillægges der denne Skolekommission større Myndighed og dermed større Ansvar end hidtil. Ganske tilsvarende Argumenter kan gøres gældende med Hensyn til den højere Styrelse, Amtsskoleinspektionen. Jeg skal endvidere fremhæve, at der tilføres Styrelsen et pædagogisk Element gennem Amtsskolekonsulenten, som ikke er en ny Embedsmand, men en raadgivende Tillidsmand for saavel Direktion, Skolekommission som Lærere. Hans Beføjelser er saadanne, at han bliver en typisk dansk Konsulent, som jeg føler mig overbevist om vil kunne blive den danske Skole til stor Gavn,

netop under denne Form, og bringe det friske Pust ind i Skolens Undervisning, som til alle Tider er berettiget og nødvendigt. Jeg mener ogsaa, at baade Kaldelse og Afskedigelse er ordnet godt, og at den omstridte „§ 8“, Lovforslagets § 33 med den foreslaaede Appellinstans, har faaet en Affattelse, som stiller Befolkning og Lærere lige for Loven. Hermed er forhaabentlig en mangeaarig bitter Strid ført til Afslutning paa en for begge Parter tilfredsstillende Maade.

Alt i alt foreligger her et Lovforslag, der byder paa gode Fremskridt, opfylder en stor, stor Part af de Krav, som vort Parti stillede om en øget Indflydelse for Befolkningen og Indførelse af det fagligt pædagogiske Element i Tilsynet, men som tillige gaar varsomt frem, og som i Praksis — det vil vi faa at se, og det er jeg glad ved at kunne bebude allerede nu — vil vise sig alt andet end revolutionært. Loven vil virke omtrent som den nugældende, men den vil rumme flere Muligheder for Tilførsel af Friskhed og Initiativ indenfor Skolens Verden, hvilket er rigtigt og godt. Det nye Tilsyn har tillige faaet en saadan Form, at det ikke vil betyde noget Brud mellem Kirke og Skole. Dette siger jeg til det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen), thi det er urigtigt, naar noget saadant paastaas. Jeg har aldrig kunnet forstaa, at det skulde være nødvendigt at blande Religion og Politik sammen. Det vil jeg aldrig være med til, men jeg mener, at naar dette Lovforslag nu forhaabentlig bliver vedtaget, vil Kristendomsundervisningen i vore Skoler være undergivet et direkte Tilsyn af Folkekirkens Sognepræster, som tillige i de fleste Tilfælde vil blive knyttet til Skolekommissionerne ganske ligesom nu. Forbindelsen med Kirken er derved opretholdt, og det er min Tro, at naar denne Lov er traadt i Kraft, vil man faa at se, at Kirken ikke har faaet ringere Indflydelse, men netop paa en langt sundere Maade i Livets Praksis en øget Indflydelse, idet den Myndighed, som bliver tillagt Kirkens Repræsentanter i de lokale Raad, vil komme til at hvile paa et Tillidsforhold og ikke paa Lovbestemmelser, hvilket jeg hilser med Tilfredshed.

Vi beklager i vort Parti, at de særlige københavnske Skoleforhold efter vor Formening gjorde det umuligt at gennemføre Religionstilsynet ogsaa her, men vi haaber, at de kirkelige Kredse i vor Hovedstad vil forstaa at gøre sig gældende og, haaber jeg, gøre sig gældende uden partipolitiske Hensyn ved Valgene til Forældreraad og derigennem til Skoledirektionen. Her har Ministeren paa samme Maade som for det